KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 11.9.2007
KOM(2007) 508 wersja ostateczna

2007/0185 (COD)
2007/0186 (COD)

Wniosek dotyczący

DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

wprowadzająca uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Bułgarię, Cypr, Łotwę, Maltę, Polskę, Republikę Czeską, Rumunię, Słowację, Słowenię i Węgry niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi do celów przejazdu tranzytem przez ich terytoria

Wniosek dotyczący

DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca decyzję nr 896/2006/WE wprowadzającą uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein do celów przejazdu tranzytem przez ich terytorium.

(przedstawione przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. WSTĘP

W dniu 14 czerwca 2006 r. Parlament Europejski i Rada przyjęła dwie decyzje wprowadzające uproszczony system kontroli na granicach zewnętrznych Unii obywateli państw trzecich podlegających obowiązkowi wizowemu zgodnie z rozporządzeniem WE 539/2001[1].

- decyzję nr 895/2006/WE[2] wprowadzającą uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Republikę Czeską, Estonię, Cypr, Łotwę, Litwę, Węgry, Maltę, Polskę, Słowenię i Słowację niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi do celów przejazdu tranzytem przez ich terytoria oraz

- decyzję nr 896/2006/WE[3] wprowadzającą uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein do celów przejazdu tranzytem przez ich terytorium.

Po raz pierwszy do wspólnotowego dorobku prawnego w obszarze wiz zostały wprowadzone podstawowe wspólne przepisy dotyczące jednostronnego uznawania wiz i zezwoleń na pobyt.

Decyzja nr 895/2006/WE uwzględnia szczególne potrzeby w obszarze polityki wizowej państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r., w szczególności ich wymagania wizowe w okresie przejściowym do czasu ich pełnej integracji z obszarem Schengen. Decyzja ta zmniejsza znaczne dodatkowe obciążenie administracyjne odnotowane przez konsulaty tych państw zmuszone do wydawania krajowych wiz tranzytowych dla osób niestanowiących żadnego ryzyka dla państw członkowskich.

Decyzja nr 895/2006/WE nie nakłada żadnych zobowiązań dodatkowych w stosunku do tych, które są zawarte w Akcie przystąpienia z 2003 r., lecz wprowadza nieobowiazkowy system oparty na wspólnych przepisach pozwalających odnośnym państwom członkowskim na uproszczenie systemu kontroli na swoich granicach zewnętrznych obywateli krajów trzecich posiadających niektóre dokumenty wydane przez państwa członkowskie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen a także podobne dokumenty wydawane przez inne państwa członkowskie jeszcze nie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen. Wspólne przepisy mają zastosowanie do końca okresu przejściowego, tj. do czasu pełnego włączenia odnośnych państw członkowskich do obszaru bez granic wewnętrznych; od tego momentu wzajemne uznawanie takich dokumentów stanie się obowiązkowe.

System jednostronnego uznawania ogranicza się do celów przejazdu tranzytem, który nie może przekraczać pięciu dni. Ograniczenie to zostało uznane za konieczne w celu uniknięcia ryzyka nieprawidłowej interpretacji lub nieprawidłowego wprowadzenia w życie obecnych zasad wizowych Schengen, które definiują państwo odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku

---

1 Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str.1, ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) 1932/2006 (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, str. 23).

2 Dz.U. L 167 z 20.6.2006, str. 1.

3 Dz.U. L 167 z 20.6.2006, str. 8.

wizowego (jest to albo państwo, na którego terytorium znajduje się miejsce będące głównym celem wizyty, albo państwo pierwszego wjazdu).

Taki sam system został przyjęty w decyzji nr 896/2006/WE, która uwzględnia trudności administracyjne, z jakimi borykają się państwa członkowskie w przypadku konieczności wydawania wiz dla obywateli krajów trzecich zamieszkujących legalnie w Szwajcarii i Liechtensteinie. Biorąc pod uwagę znaczną mobilność sezonową (tj. w okresie wakacji letnich), konsulaty niektórych państw członkowskich w Szwajcarii i Liechtensteinie, które w związku ze swoim położeniem geograficznym są na nią szczególnie narażone, czeka znaczne obciążenie administracyjne związane z terminowym wydawaniem wymaganych wiz we wspomnianym okresie.

Decyzja nr 896/2006/WE wprowadza wspólne zasady jednostronnego uznawania przez państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein za równorzędne z wizami tranzytowymi wydawanymi przez państwa członkowskie. Te nowe zasady są obowiązkowe dla państw członkowskich w pełni uczestniczących we wspólnym obszarze bez granic wewnętrznych oraz nieobowiązkowe dla państw członkowskich, które przystąpiły do Unii w 2004 r. To rozróżnienie zostało uznane za konieczne w celu uniknięcia nakładania na nowe państwa członkowskie dodatkowych obowiązków w okresie przejściowym do czasu ich pełnej integracji z obszarem Schengen.

Zgodnie z art. 5 decyzji nr 895/2006/WE oraz art. 4 decyzji nr 896/2006/WE[4] Cypr, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Słowacja, Słowenia i Węgry powiadomiły Komisję o swoim postanowieniu wprowadzenia w życie wspólnego systemu w przypadku obu decyzji. W szczególności w odniesieniu do decyzji nr 895/2006/WE państwa te opowiedziały się za jednostronnym uznawaniem wszystkich wymienionych w załączniku dokumentów wydanych przez inne państwa członkowskie, które jeszcze nie wprowadziły w życie całego dorobku Schengen.

Komisja opublikowała zgłoszone informacje w Dzienniku Urzędowym[5]. Data wprowadzenia w życie wspólnych przepisów jest różna w poszczególnych państwach członkowskich. W związku z brakiem szczególnych przepisów w tekście decyzji, niektóre państwa członkowskie opowiedziały się za natychmiastowym wprowadzeniem w życie wspólnych zasad (Słowenia i Cypr), natomiast inne państwa, ze względów administracyjnych, zdecydowały się na wprowadzenie ich w życie w terminie późniejszym. Od 1 grudnia 2006 r. wspólne przepisy stosują Cypr, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Słowacja, Słowenia i Węgry.

W celu zapewnienia efektywnego wdrażania wspólnych zasad państwa członkowskie sformułowały pytania (w ramach odpowiedniej grupy roboczej Rady) dotyczące konkretnych zagadnień powiązanych z decyzją nr 895/2006/WE i poprosiły służby Komisji o wskazówki i interpretacje dotyczące zakresu niektórych przepisów.

W odpowiedzi na te pytania służby Komisji przypomniały cel wprowadzenia wspólnych zasad podkreślając, że ich zakres jest ograniczony do celów tranzytu. Wspólny system ma zastosowanie w okresie przejściowym do czasu pełnej integracji odnośnych państw członkowskich z obszarem Schengen (pierwsza decyzja) oraz do czasu pełnego

4 Państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r., musiały powiadomić Komisję do dnia 1 sierpnia 2006 r. o swojej decyzji dotyczącej stosowania wspólnych zasad.

5 Dz.U. C 251 z 17.10.2006, str. 20.

wprowadzenia w życie dorobku Schengen przez Szwajcarię oraz Liechtenstein (druga decyzja).

Służby Komisji podkreśliły, że celem wprowadzenia wspólnych zasad było uproszczenie tranzytu określonych kategorii osób oraz eliminacja nieuzasadnionego obciążenia administracyjnego konsulatów w związku z koniecznością ubiegania się o wizy przez osoby, które nie stanowią zagrożenia dla państw członkowskich.

Wprowadzenie nowych zasad nie ma wpływu na wprowadzenie w życie przez państwa członkowskie wszystkich innych przepisów dorobku wspólnotowego w obszarze wiz i granic zewnętrznych, które pozostają w mocy. Przedmiotowe wspólne przepisy nie mają w szczególności wpływu na przepisy dorobku wspólnotowego dotyczące wiz o ograniczonej ważności terytorialnej, lotniskowych wiz tranzytowych oraz kontroli, którym poddawane są osoby na granicach zewnętrznych.

Odnośnie ostatniego punktu Komisja podkreśla, że kontrole, którym poddawane są osoby na granicach zewnętrznych powinny być przeprowadzane zgodnie z art. 5-13 i art. 18-19 rozporządzenia (WE) nr 562/2006[6]. Straż graniczna powinna przeprowadzać kontrole na granicach zewnętrznych, uwzględniając uproszczenia wprowadzone przez wspólne przepisy oraz unikając jakiegokolwiek nadużywania przepisów decyzji nr 895/2006/WE. Kontrole powinny być więc wyważone i proporcjonalne w stosunku do zamierzonych celów. Straż graniczna powinna w każdym indywidualnym przypadku ocenić, czy do danego obywatela kraju trzeciego można zastosować uproszczone przepisy, czy spełnia warunki dotyczące wjazdu oraz czy przestrzegane są ograniczenia czasowe dla przejazdu tranzytem przewidziane w decyzji nr 895/2006/WE. W zależności od oceny dokonanej przez straż graniczną, w przypadku naruszenia dozwolonego czasu przejazdu tranzytem, osobie, która popełniła takie naruszenie, można odmówić prawa wjazdu. Można również zastosować inne, bardziej w danym przypadku odpowiednie środki administracyjne (np. grzywny).

W oparciu o udane doświadczenia związane ze stosowaniem dwóch wyżej wymienionych decyzji UE powinna rozszerzyć uproszczony system na Bułgarię i Rumunię, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 stycznia 2007 r. i nie są jeszcze objęte przez obowiązujące wspólne przepisy. W istocie cele leżące u podstaw obu wyżej wymienionych decyzji odnoszą się w równym stopniu do Bułgarii i Rumunii.

W przypadku tych dwóch państw członkowskich, podobnie jak w przypadku rozszerzenia Unii w 2004 r., zastosowano tzw. „dwufazowy proces wprowadzania w życie dorobku Schengen" w odniesieniu do dorobku wspólnotowego dotyczącego wiz (art. 4 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (zwanym dalej Aktem przystąpienia z 2005 r.)). Oznacza to, że Bułgaria i Rumunia od dnia przystąpienia (1.1.2007 r.) mają obowiązek stosowania przepisów rozporządzenia (WE) 539/2001 i co za tym idzie stosowania obowiązku wizowego do obywateli państw trzecich wymienionych w załączniku nr 1 do tego rozporządzenia; jednocześnie państwa te nadal wydają wizy krajowe do dnia ich pełnej integracji z obszarem Schengen, który to termin ma zostać określony w decyzji Rady. Przewidziane w dorobku Schengen zasady wzajemnego uznawania dotyczące przejazdu

6 Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str. 1);

tranzytem i krótkiego pobytu nie mają zastosowania do Bułgarii i Rumunii od dnia ich przystąpienia do Unii, tak wiec te państwa członkowskie mają od dnia 1 stycznia 2007 r. obowiązek wydawania wiz krajowych na wjazd na swoje terytorium i przejazd tranzytem przez nie dla obywateli państw trzecich podlegającym obowiązkowi wizowemu na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2001, nawet jeżeli osoby te posiadają wizę Schengen lub zezwolenie na pobyt lub długoterminową wizę krajową wydaną przez państwo należące do obszaru Schengen. Odnosi się to również do podobnych dokumentów wydanych przez inne państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii w 2004 r. i które jeszcze nie w pełni wprowadzają w życie dorobek Schengen.

Ponadto Cypr, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Słowacja, Słowenia i Węgry, które od dnia 1 grudnia 2006 r. wprowdzają w życie wspólny system przewidziany w decyzji nr 895/2006/WE i które nie są jeszcze w pełni zintegrowane z obszarem Schengen, nie miały możliwości jednostronnego uznawania zezwoleń na pobyt i wiz wydanych przez Bułgarię i Rumunię do celów tranzytu przez ich terytorium.

Obowiązujące przepisy nie pozwalają Bułgarii i Rumunii na uznawanie zezwoleń na pobyt wydanych przez Szwajcarię i Liechtenstein.

2. DWA WNIOSKI

W związku z brakiem szczególnych przepisów regulujących kwestię obciążenia administracyjnego, z którym borykają się konsulaty Bułgarii i Rumunii, oraz w celu znalezienia rozwiązania wychodzącego na przeciw potrzebom państw członkowskich po przystąpieniu Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, Komisja uznaje za konieczne dokonanie przeglądu wspólnych przepisów wprowadzonych decyzjami nr 895/2006/WE oraz nr 896/2006/WE.

W tym celu Komisja wzięła pod uwagę:

- specyficzne potrzeby Bułgarii i Rumunii w obszarze polityki wizowej, nowe problemy dla państw członkowskich od momentu ostatniego rozszerzenia do czasu pełnej integracji z obszarem Schengen państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 i 2007 r. oraz

- ścisłe kontrole, jakim odnośnych obywateli krajów trzecich poddały państwa członkowskie, które wydały im wizy krótkoterminowe lub zezwolenia na pobyt, a tym samym niski poziom ryzyka, jaki ta kategoria osób stanowi dla innych państw członkowskich.

W związku z powyższym Komisja proponuje dwa następujące instrumenty prawne:

2.1. Decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającą uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Bułgarię, Cypr, Łotwę, Maltę, Polskę, Republikę Czeską, Rumunię, Słowację, Słowenię i Węgry niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi do celów przejazdu tranzytem przez ich terytoria.

Proponowana decyzja jest oparta na art. 62 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i jest skierowana do Bułgarii i Rumunii oraz do państw członkowskich, które zdecydowały się na wprowadzenie w życie decyzji nr 895/2006/WE.

W sytuacji, gdy w tekście decyzji nr 895/2006/WE brakuje przepisów pozwalających po rozszerzeniu Unii Europejskiej na rozszerzenie uproszczonego systemu kontroli na granicach zewnętrznych określonych kategorii osób będących w posiadaniu niektórych rodzajów dokumentów, uznano za konieczną weryfikację wspólnych przepisów w celu uwzględnienia specyficznych potrzeb, związanych z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii w dniu 1 stycznia 2007 r.

Rozszerzenie systemu jednostronnego uznawania poprzez wspólnotowy akt prawny nie nałożyłoby na państwa członkowskie żadnych nowych zobowiązań w stosunku do wymienionych w Akcie przystąpienia z 2003 r. oraz w Akcie przystąpienia z 2005 r. Nie stanowiłoby to więc odstępstwa od wymienionych wyżej traktatów o przystąpieniu.

Proponowany system będzie wdrażany na zasadzie dobrowolności. Zainteresowane państwa członkowskie mają możliwość wprowadzenia w życie nowego instrumentu albo kontynuacji wydawania wiz krajowych, jak przewidują to Traktaty o przystąpieniu.

Nowy wniosek powinien umożliwić Bułgarii i Rumunii, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2007 r., jednostronne uznawanie wiz i zezwoleń na pobyt wydawanych przez państwa obszaru Schengen, jak również podobnych dokumentów wydawanych przez te dwa kraje oraz państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r. i nie są jeszcze w pełni zintegrowane z obszarem Schengen, za równorzędne z własnymi wizami krajowymi.

Ponadto państwa członkowskie, które zdecydowały się na wprowadzenie w życie decyzji nr 895/2006/WE i które nie są jeszcze w pełni zintegrowane z obszarem bez granic wewnętrznych, powinny mieć możliwość jednostronnego uznawania wiz i zezwoleń na pobyt wydawanych przez Bułgarię i Rumunię. Państwa członkowskie, które nie zdecydowały się na wdrożenie decyzji nr 895/2006/WE, nie powinny mieć możliwości wprowadzenia w życie niniejszej decyzji, gdyż są one zdania że tylko wizy i zezwolenia na pobyt wydane przez państwa członkowskie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen mogą być uważane za równorzędne z ich własnymi krajowymi wizami tranzytowymi.

Uproszczony system uwzględnia fakt, że obywatele państw trzecich, którzy byliby beneficjentami tego systemu, zostali już poddani ścisłej kontroli przez państwa członkowskie i nie stanowią zagrożenia dla porządku publicznego lub ryzyka nielegalnej imigracji.

System będzie stosowany do końca okresu przejściowego i do pełnego udziału zainteresowanych państw członkowskich w obszarze bez granic wewnętrznych; od tego momentu wzajemne uznawanie takich dokumentów stanie się obowiązkowe.

Tak jak w przypadku decyzji nr 895/2006/WE system uznawania wiz będzie ograniczony do celów przejazdu tranzytem przez terytorium danego państwa członkowskiego. Czas trwania przejazdu tranzytem nie może przekroczyć pięciu dni. Celem systemu nie jest zastąpienie wydawania przez dane państwa członkowskie wiz krajowych na krótki pobyt. Na podstawie obowiązujących przepisów państwa członkowskie mają ponadto możliwość wydawania krajowych wielokrotnych wiz wjazdowych na krótki pobyt, których okres ważności mógłby wynosić jeden rok lub dłużej, w celu ułatwienia mobilności obywatelom państw trzecich

posiadającym dokumenty Schengen, którzy muszą często podróżować na terytoria tych państw.

Systemem uznawania objęte są następujące dokumenty:

- wizy jednolite wydane przez państwo obszaru Schengen w zgodzie ze wspólnymi przepisami określonymi we Wspólnych instrukcjach konsularnych (wizy tranzytowe, krótkoterminowe lub podróżne, wizy grupowe);

- krajowe wizy długoterminowe wydane przez państwo obszaru Schengen zgodnie z jego prawem krajowym;

- zezwolenia na pobyt wydane przez państwo obszaru Schengen i które są objęte załącznikiem IV do Wspólnych instrukcji konsularnych zawierającym listę dokumentów upoważniających ich posiadaczy do wjazdu na obszar Schengen bez wizy;

- krajowe wizy krótko- i długoterminowe oraz zezwolenia na pobyt objęte załącznikiem do decyzji nr 895/2006/WE i wydane przez państwo członkowskie, które przystąpiło do Unii Europejskiej w 2004 r.

- krajowe wizy krótko- i długoterminowe oraz zezwolenia na pobyt wydane przez Bułgarię i Rumunię.

Jeżeli Bułgaria i Rumunia opowiedzą się za wprowadzeniem w życie wspólnego systemu, będą musiały akceptować wszystkie dokumenty wydane przez państwa członkowskie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen, bez względu na to, przez jaki urząd dokumenty te zostały wydane.

Zainteresowane państwa członkowskie mają obowiązek poinformowania Komisji o swojej decyzji. Komisja opublikuje tę informację w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i zapewni w ten sposób przejrzystość całego systemu. Państwa członkowskie mogą jednak odmówić wjazdu obywatelom państw trzecich, których nazwiska figurują na krajowej liście wpisów do celów odmowy wjazdu.

Ten akt prawny zostanie przyjęty w procedurze współdecydowania.

2.2. Decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającą decyzję nr 896/2006/WE wprowadzającą uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych, oparty na jednostronnym uznawaniu przez państwa członkowskie niektórych pozwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein dla celów przejazdu tranzytem przez ich terytorium.

Proponowana decyzja jest oparta na art. 62 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Proponowana decyzja uwzględnia przystąpienie Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej w styczniu 2007 r. i ma na celu zmianę decyzji nr 896/2006/WE, aby umożliwić Bułgarii i Rumunii stosowanie uproszczonego systemu kontroli osób na granicach zewnętrznych, który opiera się na systemie uznawania przez te dwa państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein oraz objętych załącznikiem do decyzji nr

896/2006/WE. Proponowana decyzja opiera się na poglądzie, że obywatele państw trzecich, będący w posiadaniu zezwolenia na pobyt wydanego w Szwajcarii lub Lichtensteinie nie stanowiliby zagrożenia dla porządku publicznego państwa członkowskiego lub ryzyka nielegalnej imigracji.

Omawiany system uznawania ogranicza się do celów tranzytu. Jeżeli Bułgaria i Rumunia zdecydują się na stosowanie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady pozwalającej na jednostronne uznawanie przez te państwa dokumentów wydanych przez państwa obszaru Schengen oraz inne państwa członkowskie za równorzędne z ich wizami tranzytowymi, wprowadzenie w życie niniejszego aktu prawnego jest nieobowiązkowe w okresie przejściowym do dnia ich pełnej integracji z obszarem Schengen, który to termin ma zostać określony w decyzji Rady.

Bułgaria i Rumunia mogą zdecydować, czy chcą uczestniczyć w systemie uznawania i mają obowiązek poinformowania Komisji Europejskiej o swojej decyzji. Komisja zapewni publikację odnośnych informacji.

Proponowany system nie ma żadnego wpływu na przepisy dorobku prawnego Schengen dotyczące procedur i weryfikacji wymaganych przy przekraczaniu granic zewnętrznych.

Proponowany system ogranicza się do tranzytu i nie ma wpływu na możliwość wydawania przez Bułgarię i Rumunię wielokrotnych wiz wjazdowych na krótki pobyt, których okres ważności wynosi jeden rok lub dłużej, w celu ułatwienia mobilności obywatelom państw trzecich posiadających zezwolenia na pobyt wydane przez Szwajcarię i Liechtenstein.

Ten akt prawny zostanie przyjęty w procedurze współdecydowania.

3. ZASADA POMOCNICZOŚCI I ZASADA PROPORCJONALNOŚCI

Artykuł 5 Traktatu WE stanowi, że „działanie Wspólnoty nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów niniejszego Traktatu". Działanie podjęte przez Wspólnotę musi być możliwie najprostszą formą działania pozwalającego na jak najskuteczniejsze wprowadzenie w życie niniejszego wniosku oraz osiągnięcie określonego w nim celu. W tym duchu, w celu weryfikacji wspólnych przepisów systemu jednostronnego uznawania wprowadzonych decyzjami nr 895/2006/WE oraz nr 896/2006/WE wybrane zostały następujące proponowane instrumenty prawne:

- decyzja umożliwiająca Bułgarii, Cyprowi, Łotwie, Malcie, Polsce, Republice Czeskiej, Rumunii, Słowacji, Słowenii oraz Węgrom jednostronne uznawanie niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi do celów przejazdu tranzytem przez ich terytoria w okresie przejściowym do czasu pełnej integracji tych państw członkowskich z obszarem bez granic wewnętrznych; Uczestnictwo w omawianym systemie jest dobrowolne;

- zmiana decyzji nr 896/2006/WE wprowadzającej uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych, oparty na jednostronnym uznawaniu przez państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein do celów przejazdu tranzytem przez ich terytorium. Celem proponowanej zmiany jest rozszerzenie na Bułgarię i Rumunię

uproszczonego systemu, na podstawie którego posiadacze zezwoleń na pobyt wydanych przez te dwa państwa nie muszą posiadać wiz tranzytowych.

Dla państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r. i 2007 r., uczestnictwo w systemie wzajemnego uznawania jest nieobowiązkowe w okresie przejściowym do czasu ich pełnej integracji z obszarem bez granic wewnętrznych. Od momentu pełnej integracji system wzajemnego uznawania stanie się obowiązkowy między państwami członkowskimi w pełni uczestniczącymi w obszarze bez granic wewnętrznych.

Cel wyżej wymienionych wniosków, tj. czasowe wprowadzenie wspólnych przepisów jednostronnego uznawania niektórych dokumentów przez Bułgarię i Rumunię oraz przez państwa członkowskie już wprowadzające w życie decyzję nr 895/2006/WE, a także rozszerzenie na Bułgarię i Rumunię wspólnego systemu jednostronnego uznawania niektórych pozwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein, może być osiągnięty jedynie przez przyjęcie środków na poziomie Wspólnoty, gdyż żadne państwo członkowskie nie miałoby możliwości przyjęcia czysto krajowych środków w celu osiągnięcia pożądanego skutku.

Wspólnota opowiedziała się za środkami, które pozwolą na jak najskuteczniejsze wprowadzenie w życie niniejszego wniosku oraz osiągnięcie określonego w nim celu. W tym duchu, biorąc pod uwagę przewidziane cele, zostały wybrane dwa różne instrumenty prawne zgodne z dwiema decyzjami z dnia 14 czerwca 2006 r. Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady jest odpowiednim środkiem prawnym w przypadku pierwszego wniosku dotyczącego nieobowiązkowego wprowadzenia w życie przez zainteresowane państwa członkowskie wspólnych przepisów dotyczących jednostronnego uznawania stanowiących czasowe odstępstwo od obowiązujących przepisów dotyczących wzajemnego uznawania. Zmiana decyzji nr 896/2006/WE w drodze nowej decyzji podjętej przez Parlament Europejski i Radę została wybrana w przypadku drugiego wniosku dotyczącego rozszerzenia wspólnych przepisów i pozwalającego Bułgarii i Rumunii na jednostronne uznawanie niektórych pozwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein.

4. KONSEKWENCJE WYNIKAJĄCE Z RÓŻNYCH PROTOKOŁÓW DOŁĄCZONYCH DO TRAKTATU

Pierwsza proponowana decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady jest adresowana wyłącznie do Bułgarii, Cypru, Łotwy, Malty, Polski, Republiki Czeskiej, Rumunii, Słowacji, Słowenii oraz Węgier i służy wprowadzeniu specyficznego systemu pozwalającego tym państwom na jednostronne uznawanie niektórych dokumentów wydawanych przez państwa członkowskie za równorzędne z własnymi krajowymi wizami tranzytowymi. Proponowana decyzja nie jest obowiązkowa i byłaby stosowana przez zainteresowane państwa członkowskie do dnia, który zostanie określony w decyzji Rady, zgodnie z art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r. oraz art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.

System stworzony przez przedmiotowy wniosek, ze swej natury nie może odzwierciedlać odmiennej sytuacji określonej w protokołach dotyczących stanowisk Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii.

Niniejsza decyzja, która jest adresowana wyłącznie do państw członkowskich związanych dorobkiem Schengen, ale jeszcze nie w pełni zintegrowanych ze wspólnym obszarem bez granic wewnętrznych, nie stanowi rozwinięcia dorobku Schengen w rozumieniu umowy

podpisanej dnia 18 maja 1999 r. przez Radę, Norwegię i Islandię w celu włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.[7] Jednak w celu zagwarantowania spójności oraz prawidłowego funkcjonowania systemu Schengen, niniejsza decyzja obejmuje również wizy i zezwolenia na pobyt wydawane przez Norwegię i Islandię, państwa włączone we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen i w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen.

Niniejsza decyzja, która jest adresowana wyłącznie do państw członkowskich związanych dorobkiem Schengen, ale jeszcze nie w pełni zintegrowanych ze wspólnym obszarem bez granic wewnętrznych, nie stanowi rozwinięcia dorobku Schengen w rozumieniu umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[8], co wchodzi w zakres określony w art. 4 ust. 1 decyzji Rady w sprawie podpisania tej umowy w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz jej tymczasowego stosowania.

Proponowana decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniająca decyzję nr 896/2006/WE jest adresowana do Bułgarii i Rumunii w celu umożliwienia tym państwom członkowskim jednostronnego uznawania niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein za równorzędne ze swoimi wizami tranzytowymi. System stworzony przez przedmiotowy wniosek, ze swej natury nie może odzwierciedlać odmiennej sytuacji określonej w protokołach dotyczących stanowisk Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii.

Niniejsza decyzja nie stanowi rozwinięcia przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej w dniu 18 maja 1999 r. przez Radę, Norwegię oraz Islandię w celu włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, gdyż nowy element wprowadzony niniejszą decyzją rozszerza stosowanie uproszczonego systemu przewidzianego w decyzji nr 896/2006/WE na Bułgarię i Rumunię bez zmiany podstawowych reguł i zasad.

7 Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 35.
8 Dokument Rady 13054/04

2007/0185 (COD)

Wniosek dotyczący

DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

wprowadzająca uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Bułgarię, Cypr, Łotwę, Maltę, Polskę, Republikę Czeską, Rumunię, Słowację, Słowenię i Węgry niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi do celów przejazdu tranzytem przez ich terytoria

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji[9],

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 4 ust. 1 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (zwanego dalej „Aktem przystąpienia z 2005 r.") Bułgaria i Rumunia, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 stycznia 2007 r., są od tego dnia zobowiązane do nałożenia obowiązku wizowego na obywateli krajów trzecich wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady WE nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu[10].

(2) Zgodnie z art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. przepisy dorobku Schengen dotyczące warunków i kryteriów wydawania jednolitych wiz krótkoterminowych oraz przepisy dotyczące wzajemnego uznawania wiz i równorzędnego statusu zezwoleń na pobyt i wiz stosowane są w Bułgarii i Rumunii dopiero po przyjęciu stanowiącej o tym decyzji Rady. Przepisy te są jednak wiążące dla nowych państw członkowskich od dnia przystąpienia.

(3) W związku z tym Bułgaria i Rumunia są zobowiązane do wydawania wiz krajowych na wjazd lub przejazd tranzytem przez ich terytoria obywatelom państw trzecich posiadającym wizę jednolitą, wizę długoterminową lub zezwolenie na pobyt wydane

9 Dz.U. C […] z […], str. […].

10 Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1932/2006 (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, str. 23).

przez państwo członkowskie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen lub podobny dokument wydany przez państwa członkowskie jeszcze nie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen.

(4) Posiadacze dokumentów wydawanych przez państwa członkowskie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen oraz podobnych dokumentów wydawanych przez państwa członkowskie jeszcze nie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen nie stanowią żadnego ryzyka dla Bułgarii i Rumunii z uwagi na wszystkie niezbędne kontrole, jakim zostali poddani przez inne państwa członkowskie. Aby nie nakładać nieuzasadnionego, dodatkowego obciążenia administracyjnego na Bułgarię i Rumunię, wspólne przepisy wprowadzone decyzją nr 895/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. wprowadzającą uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Republikę Czeską, Estonię, Cypr, Łotwę, Litwę, Węgry, Maltę, Polskę, Słowenię i Słowację niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi do celów przejazdu tranzytem przez ich terytoria[11], powinny zostać rozszerzone na te państwa.

(5) Nowe wspólne przepisy powinny upoważniać Bułgarię i Rumunię do jednostronnego uznawania za równorzędne z wizami krajowymi niektórych dokumentów wydawanych przez państwa członkowskie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen, podobnych dokumentów wydawanych przez te państwa oraz dokumentów wymienionych w załączniku do decyzji nr 895/2006/WE, wydawanych przez państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r. oraz do ustanowienia uproszczonego systemu kontroli osób na granicach zewnętrznych, opartego na jednostronnym uznawaniu równorzędnego statusu dokumentów.

(6) Uwzględniając, że Cypr, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Słowacja, Słowenia i Węgry zgłosiły Komisji swoją decyzję o stosowaniu uproszczonego systemu wprowadzonego decyzją nr 895/2006/WE, nowe wspólne przepisy powinny umożliwiać także tym państwom członkowskim uznawanie wiz oraz zezwoleń na pobyt wydawanych przez Bułgarię i Rumunię za równorzędne z wizami krajowymi dla celów przejazdu tranzytem przez ich terytoria.

(7) Nowy wspólny system powinien mieć zastosowanie w okresie przejściowym do dnia określonego w decyzji Rady zgodnie z art. 3 ust. 2 akapit pierwszy Aktu przystąpienia z 2003 r. oraz art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.

(8) Uznawanie dokumentów powinno ograniczać się do celów tranzytu przez terytoria Bułgarii, Cypru, Łotwy, Malty, Polski, Republiki Czeskiej, Rumunii, Słowacji Słowenii i Węgier. Zgodnie z Aktem przystąpienia z 2003 r. oraz Aktem przystąpienia z 2005 r. uczestnictwo we wspólnym systemie powinno być nieobowiązkowe i nie powinno nakładać na państwa członkowskie dodatkowych obowiązków.

(9) Wspólne przepisy powinny być stosowane do jednolitych wiz krótkoterminowych, wiz długoterminowych i zezwoleń na pobyt wydawanych przez państwa członkowskie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen, podobnych

11 Dz.U. L 167 z 20.6.2006, str. 1.

dokumentów wydawanych przez państwa członkowskie jeszcze nie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen, jak również do wiz krótkoterminowych, długoterminowych i zezwoleń na pobyt wydawanych przez Bułgarię i Rumunię.

(10) Warunki dotyczące wjazdu określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujący przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)[12] muszą być spełnione, z wyjątkiem warunku określonego w art. 5 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, w zakresie, w jakim niniejsza decyzja rozszerza stosowanie wspólnych przepisów przewidzianych w decyzji nr 895/2006/WE i ustanawia system jednostronnego uznawania przez Bułgarię i Rumunię niektórych dokumentów wydawanych przez państwa członkowskie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen, podobnych dokumentów wydawanych przez państwa członkowskie jeszcze nie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen a także wiz krótkoterminowych, wiz długoterminowych i pozwoleń na pobyt wydawanych przez Bułgarię i Rumunię do celów tranzytu, oraz umożliwia Cyprowi, Łotwie, Malcie, Polsce, Republice Czeskiej, Słowacji, Słowenii oraz Węgrom, które stosują uproszczony system wprowadzony decyzją nr 895/2006/WE, uznawanie podobnych dokumentów wydawanych przez Bułgarię i Rumunię.

(11) Cel decyzji, jakim jest wprowadzenie systemu jednostronnego uznawania, który będzie stosowany przez państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii w 2004 r. i w 2007 r. nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty na poziomie państw członkowskich, natomiast z uwagi na skalę i skutki działań może być lepiej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z ustanowioną w tym artykule zasadą proporcjonalności niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.

(12) Niniejsza decyzja nie stanowi rozwinięcia postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączania tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, gdyż kierowana jest ona wyłącznie do państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r. i 2007 r. i jeszcze nie w pełni wprowadzają dorobek Schengen w życie. Jednak w celu zagwarantowania spójności oraz prawidłowego funkcjonowania systemu Schengen niniejsza decyzja obejmuje również wizy i zezwolenia na pobyt wydawane przez państwa trzecie włączone we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen i w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen, takie jak Islandia oraz Norwegia.

(13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Wielkiej Brytanii i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, te dwa państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji.

---

12 Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str. 1.

(14) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejsza decyzja wprowadza uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych:

- Bułgaria i Rumunia mogą jednostronnie uznawać dokumenty, o których mowa w art. 2, art. 3 oraz art. 4, wydawane przez te dwa państwa dla obywateli państw trzecich podlegających obowiązkowi wizowemu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001, za równorzędne z swoimi wizami krajowymi do celów przejazdu tranzytem.

- Cypr, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Słowacja, Słowenia i Węgry, które powiadomiły Komisję o swojej decyzji o stosowaniu uproszczonego systemu wprowadzonego decyzją nr 895/2006/WE, mogą uznawać za równorzędne ze swoimi wizami krajowymi do celów tranzytu dokumenty, o których mowa w art. 4, wydawane przez Rumunię i Bułgarię dla obywatelom państw trzecich podlegającym obowiązkowi wizowemu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001.

Artykuł 2

1. Bułgaria i Rumunia mogą uznawać za równorzędne ze swoimi wizami krajowymi do celów przejazdu tranzytem następujące dokumenty wydawane przez państwa członkowskie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen, bez względu na narodowość posiadacza tych dokumentów:

(i) „wiza jednolita" określona w art. 10 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen;

(ii) „wiza długoterminowa" określona w art. 18 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen;

(iii) „zezwolenie na pobyt" objęte załącznikiem IV Wspólnych instrukcji konsularnych.

2. Wraz z podjęciem decyzji o stosowaniu niniejszej decyzji, Bułgaria i Rumunia uznają wszystkie dokumenty, o których mowa w ust. 1, niezależnie od tego, które państwo wydało dany dokument.

Artykuł 3

Wraz z podjęciem decyzji o stosowaniu art. 2, Bułgaria i Rumunia dodatkowo uznać za równorzędne ze swoimi wizami krajowymi do celów tranzytu krajowe wizy krótkoterminowe, wizy długoterminowe oraz zezwolenia na pobyt wydane przez jedno lub więcej państw

członkowskich, które przystąpiły do Unii w 2004 r. i jeszcze nie w pełni wprowadzają w życie dorobek Schengen.

Dokumenty wydawane przez państwa członkowskie jeszcze nie w pełni wprowadzające w życie dorobek Schengen, które mogą zostać uznane, są wymienione w załączniku do decyzji nr 895/2006/WE.

Artykuł 4

Bułgaria i Rumunia mogą ponadto nawzajem uznawać za równorzędne ze swoimi wizami krajowymi dla celów tranzytu wydawane przez siebie krajowe wizy krótkoterminowe, wizy długoterminowe oraz zezwolenia na pobyt.

Dokumenty wydawane przez Bułgarię i Rumunię, które mogą być uznawane na mocy niniejszej decyzji, są wymienione w załączniku.

Artykuł 5

Cypr, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Słowacja, Słowenia i Węgry mogą uznawać do celów tranzyt także dokumenty wydawane przez Bułgarię i Rumunię wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 6

Bułgaria, Cypr, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia i Węgry mogą uznawać dokumenty za równoważne z ich wizami krajowymi dla celów przejazdu tranzytem tylko wówczas, gdy czas przejazdu tranzytem obywatela kraju trzeciego przez ich terytoria nie przekracza pięciu dni.

Okres ważności dokumentów, o których mowa w art. 2, 3 i 4 obejmuje czas przejazdu tranzytem.

Artykuł 7

Bułgaria, Cypr, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia i Węgry powiadamiają Komisję, czy zdecydowały się stosowanić niniejszą decyzję, w terminie 10 dni roboczych od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji. Komisja publikuje informacje przekazane przez te państwa członkowskie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia określonego przez Radę w decyzji przyjętej na mocy art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja skierowana jest do Bułgarii, Cypru, Łotwy, Malty, Polski, Republiki Czeskiej, Rumunii, Słowacji, Słowenii i Węgier.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący* *[…]*

ZAŁĄCZNIK

Wykaz dokumentów wydawanych przez BUŁGARIĘ

Wizy

1. Виза за летищен транзит (виза вид "A") – wiza lotniskowa (typ „A”)

2. Визи за транзитно преминаване (виза вид "B") – wizy tranzytowe (typ „B”)

   – Еднократна транзитна виза – wiza tranzytowa uprawniająca do jednokrotnego tranzytu

   – Двукратна транзитна виза – wiza tranzytowa uprawniająca do dwukrotnego tranzytu

   – Многократна транзитна виза – wiza tranzytowa uprawniająca do wielokrotnego tranzytu

3. Визи за краткосрочно пребиваване (виза вид "C") – wizy na pobyt krótkoterminowy (typ „C”)

   – Еднократна входна виза – wiza uprawniająca do jednokrotnego wjazdu

   – Многократна входна виза – wiza uprawniająca do wielokrotnego wjazdu

4. Виза за дългосрочно пребиваване (виза вид "D") – wizy na pobyt długoterminowy (type „D”)

Zezwolenia na pobyt

1. Карта ***на продължително пребиваващ в Република България чужденец – zezwolenie na pobyt długoterminowy***

2. ***Карта на постоянно пребиваващ в Република България чужденец – zezwolenie na pobyt stały***

3. ***Карта на бежанец – zezwolenie na pobyt dla uchodźcy***

4. Удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут – zezwolenie na pobyt wydane przez Republikę Bułgarii dla obywatela państwa trzeciego ze względu na ochronę humanitarną

Wykaz dokumentów wydawanych przez RUMUNIĘ

Wizy

– viză de tranzit, identificată prin simbolul B (wiza tranzytowa, oznaczona symbolem B)

– viză de scurtă şedere, identificată prin simbolul C (wiza krótkoterminowa, oznaczona symbolem C)

– viză de lungă şedere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfăşoare în România străinul căruia i-a fost acordată:

(i) desfăşurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE

(ii) desfăşurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AP

(iii) desfăşurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AC

(iv) angajare în munca, identificată prin simbolul D/AM

(v) studii, identificată prin simbolul D/SD

(vi) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF

(vii) intrarea în România a străinilor căsătoriți cu cetățeni români, identificată prin simbolul D/CR

(viii) activități religioase sau umanitare, identificată prin simbolul D/RU

(ix) viză diplomatică şi viză de serviciu, identificată prin simbolul DS

(x) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS

(wiza na pobyt długoterminowy, oznaczona jednym z następujących symboli, w zależności od działalności, jaką cudzoziemiec otrzymujący wizę ma prowadzić w Rumunii:

(i) działalność gospodarcza, wiza oznaczona symbolem D/AE

(ii) działalność zawodowa, wiza oznaczona symbolem D/AP

(iii) działalność handlowa, wiza oznaczona symbolem D/AC

(iv) zatrudnienie, wiza oznaczona symbolem D/AM

(v) studia, wiza oznaczona symbolem D/SD

(vi) łączenie rodzin, wiza oznaczona symbolem D/VF

(vii) wjazd na terytorium Rumunii cudzoziemców pozostających w związkach małżeńskich z obywatelami Rumunii, wiza oznaczona symbolem D/CR

(viii) działalność religijna lub humanitarna, oznaczona symbolem D/RU

(ix) wiza dyplomatyczna oraz wiza służbowa, oznaczona symbolem DS

(x) inne cele, wiza oznaczona symbolem D/AS

Zezwolenia na pobyt

- Permis de şedere temporară (zezwolenie na pobyt czasowy)
- Permis de şedere permanentă (zezwolenie na pobyt stały)
- Carte de rezidenţă - pentru străinii membri de familie ai cetăţenilor români (karta pobytu dla cudzoziemców będących członkami rodziny obywateli Rumunii)
- Carte de rezidenţă permanentă - pentru străinii membri de familie ai cetăţenilor români (karta stałego pobytu dla cudzoziemców będących członkami rodziny obywateli Rumunii)

2007/0186 (COD)

Wniosek dotyczący

DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca decyzję nr 896/2006/WE wprowadzającą uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein do celów przejazdu tranzytem przez ich terytorium.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji[13],

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja nr 896/2006/WE wprowadza wspólne przepisy dotyczące jednostronnego uznawania przez państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein oraz uproszczony system kontroli na granicach zewnętrznych obywateli państw trzecich posiadających takie dokumenty.

(2) W następstwie dwustopniowego wprowadzania w życie dorobku Schengen nowe państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii Europejskiej dnia 1 maja 2004 r., miały obowiązek od dnia przystąpienia wydawać wizy krajowe obywatelom państw trzecich posiadającym zezwolenia na pobyt wydane przez Szwajcarię lub Liechtenstein, którzy podlegają obowiązkowi wizowemu zgodnie z rozporządzeniem Rady WE nr 539/2001. Obowiązek ten nałożył na konsulaty tych państw członkowskich w Szwajcarii i Lichtensteinie dodatkowe obciążenia administracyjne.

(3) Nie wydaje się konieczne, aby państwa członkowskie musiały wymagać wiz od tej kategorii osób, ponieważ stanowią one niewielkie ryzyko nielegalnej imigracji dla państw członkowskich.

(4) Biorąc pod uwagę, że te same powody znajdują zastosowanie w odniesieniu do Bułgarii i Rumunii, uproszczony system wprowadzony decyzją nr 896/2006/WE[14] powinien zostać rozszerzony na Bułgarię i Rumunię.

13 Dz.U. C […] z […], str. […].
14 Dz.U. L 167 z 20.6.2006

(5) Taka zmiana decyzji nr 896/2006/WE powinna pozwolić Bułgarii i Rumunii, o ile państwa te zdecydują się na wprowadzenie w życie decyzji nr …/2007/WE, na jednostronne uznawanie zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein i wymienionych w załączniku do decyzji nr 896/2006/WE za równorzędne ze swoimi wizami krajowymi do celów przejazdu tranzytem.

(6) Uznanie dokumentu powinno ograniczać się do celu przejazdu tranzytem przez terytorium Bułgarii i Rumunii i nie powinno mieć wpływu na możliwość wydawania przez te państwa członkowskie wiz na pobyt krótkoterminowy.

(7) Możliwość niewprowadzenia w życie tej decyzji przez Bułgarię i Rumunię powinna być ograniczona do okresu przejściowego, do dnia określonego przez Radę zgodnie z art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.

(8) Warunki dotyczące wjazdu, określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)[15] , muszą być spełnione, z wyjątkiem warunku określonego w art. 5 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, w zakresie, w jakim niniejsza decyzja ustanawia system równorzędnego statusu wiz tranzytowych wydawanych przez Bułgarię i Rumunię oraz zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein.

(9) Ponieważ cel proponowanych działań bezpośrednio dotyczy dorobku prawnego Wspólnoty w obszarze wiz i nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez same państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary i skalę działań może być lepiej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(10) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Wielkiej Brytanii i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, te dwa państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji.

(11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana, ani nie podlega jej stosowaniu.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do art. 2 decyzji nr 896/2006/WE jako trzeci akapit dodaje się następujący akapit:

15 Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str. 1.

„Wrza z podjęciem przez Bułgarię i Rumunię decyzji o stosowaniu decyzji nr …./2007/WE, państwa te mogą jednostronnie uznawać zezwolenia na pobyt wymienione w załączniku do tej decyzji za równorzędne ze swoimi krajowymi wizami tranzytowymi do dnia określonego przez Radę zgodnie z art. 4 ust. 2 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej.”

Artykuł 2

Jeżeli Bułgaria i Rumunia podejmą decyzję o stosowaniu niniejszej decyzji, państwa te powiadomią o tym Komisję w terminie 10 dni roboczych od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji. Komisja publikuje informacje przekazane przez te państwa w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Bułgarii i Rumunii.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący* *[…]*